

**«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ**

**ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2022**

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ	ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱԿՏԻՎ
ՄՏԱԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ ՃԱՆԱԶՈՂԱԿԱՆ ՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ ԴԱՍԵՐԻՆ	
ԱՌԱՐԿԱ	ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԵՂԻՆԱԿ	ՆԱՐԻՆԵ ՀՈՎՀԱՆՆԵՄԻ ԶԱԽԱԼՅԱՆ
ՄԱՐԶ	ՇԻՐԱԿ
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ	ԳՅՈՒՄՐՈՒ «ՖՈՏՈՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ»
ՊՈԱԿ	

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ -----3

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՄԱՍ

ԳԼՈՒԽ 1. ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՄՏԱԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԲԱՂԱԴՐԻՉՆԵՐԸ ԵՎ ԴՐԱՆՑ
ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ԳՈՐԾԸՆԹԱՑՆԵՐԸ -----6

ԳԼՈՒԽ 2. ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐԻ ԴԵՐԸ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ
ՃԱՆԱԶՈՂԱԿԱՆ ԵՎ ՍԵՂԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ
ԶԱՐԳԱՑՆԵԼՈՒ ԳՈՐԾՈՒՄ ----- 13

ԳԼՈՒԽ 3. ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱԿՏԻՎ ՄՏԱԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ
ՃԱՆԱԶՈՂԱԿԱՆ ՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԶԱՐԳԱՑՆՈՂ
ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ: ԴՐԱՆՑ ԿԻՐԱՌՄԱՆ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ-----15

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ-----22

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ -----25

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

ՆԵՐԱՄՈՒԹՅՈՒՆ

ԹԵՄԱՅԻ ԱՐԴԻԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

«...Ուսուցման գլխավոր խնդիրն է ձևավորել աշակերտների ինքնուրույն, ստեղծագործական մտածողությունը և այս հիման վրա կենսագործել ուսուցման աստիճանաբար անցումը ինքնուսուցման»: ^[1] Ուսումը աշակերտների կողմից սոցիալական, մշակութային փորձը, գիտելիքները, կարողությունները, հմտությունները յուրացնելու գործընթացն է, նրանց ինքնուրույնությունը լրիվ ապահովելու պայմանով: Անհնար է իրականացնել ուսուցման գործընթացն առանց ուսուցչի և աշակերտների միաժամանակյա գործունեության, սակայն մի պայմանով՝ ապահովել աշակերտների սուբյեկտների դերում հանդես գալու գործընթացը, որի մեջ գերակշռողը պետք է լինի աշակերտների գործունեությունը: Միայն այս դեպքում կբարձրանա ուսման դերը: Եթե ուսուցիչը ,ինչպես հարկն է, չակտիվացնի աշակերտների ճանաչողական գործունեությունը, նրանց չդարձնի սովորող սուբյեկտներ ,դրանց իրականացման համար չկիրառի համապատասխան մեթոդներ, չորոնի նոր ուղիներ ու միջոցներ , որքան էլ նա հաղորդի հարուստ գիտելիքներ, միևնույնն է , սովորողները չեն յուրացնի: Ուսուցման գործընթացը չպետք է դիտել որպես միայն դասավանդման և ուսման մեխանիկական գումար: Եթե այդպես լիներ, այն կարող էր միայն ձանձրույթ պատճառել: Բացի այդ ժամանակակից կրթահամակարգի առաջնահերթ խնդիրն է նոր դարաշրջանի ուսուցչի կերպարի ստեղծումը: Ավանդական ուսուցիչը՝ որպես գիտելիքների փոխանցման ու մեկնաբանման մենաշնորհ ունեցող, իր տեղն է զիջում նոր ուսուցչին ,որը հանդես է գալիս որպես

- հետազոտող,
- ուղղորդող,
- աջակցող ,
- համաձևավորող,
- կազմակերպիչ,
- խորհրդատու և այլն :

Սովորողների շրջանում կատարված հարյուրավոր հետազոտություններ ցույց են տվել ,որ միայն տարեթվերի ու իրադարձությունների պատմության ուսուցումը

հաճախ պատճառ է դառնում պատմություն առարկայից առհասարակ երես թեքելուն:Սովորողները դժվարանում են սովորածը մտապահել ու դրա վերաբերյալ որևէ դատողություն անել: Պատմական ակտիվ մտածողության խթանումը թույլ կտա ապրված հարուստ պատմությունը հասանելի դարձնել սովորողին,անցյալի դիտարկումը վերածել ոգևորիչ և ակտիվ մտածողական գործընթացի ,իսկ վերջնարդյունքում հասնել ավելի խոր ճանաչման,սեփական փորձով ըմբռնել պատմության գիտելիքի կառուցումը,ինչպես նաև սովորողների մոտ մտածողության խոր հմտություններ ձևավորել:Այս ամենն օգտակար կլինի նաև հասարակական կյանքում:

Ի՞նչու է կարևոր և ի՞նչպես անել, որ աշակերտը սեփական փորձով հասկանա, թե ինչպես է ստեղծվում պատմական գիտելիքը, ինչ է պատմության բովանդակային ու գործընթացային գիտելիքը, քննարկի նյութի բովանդակությունը գործընթացային սկզբունքների համատեքստում՝ պատճառներն ու հետևանքները , փոփոխությունն ու շարունակականությունը , և հասկանա , թե ինչպես է որոշվում իրադարձության կամ դերակատարի կարևորությունը, ինչ է պատմական հեռանկարը, էթիկական ինչպիսի հարցեր են առաջանում պատմություն ուսումնասիրելիս:Խիստ կարևոր է, որ օգնենք սովորողներին քննել պատմությունը և բանավիճել դրա շուրջ, ըմբռնել պատմական կարևոր հասկացությունները, ինչպիսին են , օրինակ փոփոխությունը և պատճառը: Այս գործընթացի կարևորության մասին է խորհել նաև Ն.Բերդյաևը. «Պատմությունը իրադարձությունների հանրագումար չէ: Այն նախևառաջ որոշակի իմաստ է: Վկայակոչել պատմությունը ի վերջո նշանակում է առաջադրել այն մտային ռեալությունը, որը հնարավոր է դարձնում ինչ-ինչ իրադարձություններ դիտարկել որոշակի միասնական հոլովույթի մեջ, հակառակ դեպքում պատմությունը կներկայանար սոսկ իբրև անհատական հիշողությունների հանրագումար:Այլ կերպ՝ պատմական իրադարձությունները դեռևս չեն սպառում պատմությունը . ավելին, իրադարձությունը մտածվում է իբրև պատմական , քանի որ ենթադրվում է , որ պատմությունը կա կանխավ: Ուրեմն, պատմության իմաստը նշանակում է այն նպատակը, դեպի որը միտված են պատմական կոչվող իրադարձությունները» : Պատմության իմաստի բացորոշումը պիտի կարգավորի մարդկային արարքը և բարոյագիտական չափում դառնա վերջինիս համար:Պատմության իմաստի

ընկալումից է կախված նաև հասարակարգի կառուցման մեթոդաբանությունն ու գաղափարախոսությունը։^[2]

ՆՊԱՏԱԿԸ

Հետազոտական աշխատանքի նպատակն է .

- Խթանել ուսուցիչների կողմից աշակերտների ինքնուրույնությունը և ստեղծագործական կամ ակտիվ պատմական մտածողությունը զարգացնող նորարական մեթոդների կիրառման հմտությունները պատմության դասերին:

ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Սույն աշխատանքի խնդիրներն են.

- Հետազոտել ստեղծագործական ակտիվ մտածողությունը և ինքնուրույնությունը զարգացնող ինտերակտիվ մեթոդների և ռազմավարությունների կիրառման սկզբունքները:
- Վեր հանել դասի տարբեր փուլերում վերը նշված հմտությունները զարգացնող ռազմավարությունների և մեթոդների կիրառման նպատակահարմարությունը, դրանց առավելություններն ու թերությունները:
- Մշակել այդ մեթոդների կիրառման օրինակներ :
Ձևակերպել եզրակացություններ և առաջարկություններ:

ՄԵԹՈԴԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Պատմական ակտիվ մտածողությունը և ինքնուրույնությունը զարգացնող մեթոդների կիրառմամբ դասեր պլանավորելու և դրանց թերություններն ու առավելությունները ընդձեռն միջոցով խթանել դրանց կիրառման հմտությունները պատմության դասերին:

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՄԱՍ

ԳԼՈՒԽ 1.ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՄՏԱԾՈՂՈՒԹՅԱՆ ԲԱՂԱԴՐԻՉՆԵՐԸ ԵՎ ԴՐԱՆՑ
ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ԳՈՐԾԸՆԹԱՑՆԵՐԸ

Պատմության բաղադրիչներն են անցյալը,գիտելիքը անցյալի մասին և անցյալի մասին գիտելիք կառուցելու գործընթացը: Հետևաբար պատմություն սովորել նշանակում է անցյալի մասին գիտելիքի ու դրա ընկալման զարգացում և պատմության գիտաճյուղի մասին գիտելիքի ու դրա ընկալման զարգացում:Չի կարելի պնդել,որ ուսումնառությունը կարող է լինել լիարժեք պասիվ:Սովորողները մտավոր որոշակի ակտիվություն են ցուցաբերում նույնիսկ այն ժամանակ ,երբ պարզապես տեղեկություն են ստանում և մտովի մշակում այն:Բայց որքան տեղեկատվության մշակման ավելի բարդ աշխատանք խթանենք,այդքան ավելի շատ կմտածեն նրանք:Մտածելու գործառույթը կենսական դեր ունի որևէ բան իմանալու և հիշելու համար ,քանի որ հիշողությունը մտածելու նստվածքն է:Պատմության ուսումնառությունը նույնպես պետք է հարցադրումներով զբաղվի,առաջ քաշի անցյալի մասին հարցեր և այդ հարցերին պատասխաններ գտնի:Այս գործընթացը խթանում է գիտելիքի ստեղծումը և սովորողի ներգրավվածությունը՝ մանավանդ երբ հարցերը բաց ու մոտիվացնող են: Պատմությունը գիտելիք է կառուցում՝ քննելով անցյալի ջնհարդրողները՝ .արխիվային փաստաթղթեր, հնավայրեր, թանգարանային արտեֆակտները ,ընտանեկան հուշերը և այլն:Իրադարձությունների զարգացման հիմնական ժամանակագրությունը պարզելուց հետո բազմաթիվ հարցեր են առաջանում:Հարցեր իրադարձությունների **պատճառների** .ժամանակի ընթացքում տեղի ունեցած **փոփոխությունների**, պատմական դերակատարների ու զարգացումների **կարևորության** մասին:Ավելին՝ անցյալի գործողությունները հասկանալու համար անհրաժեշտ է պատմական **հեռանկար** ունենալ:Դա օգնում է ըմբռնել անցյալի դերակատարների համոզմունքներն ու նպատակները:Պատմության ուսումնասիրությունը հաճախ առաջ է քաշում նաև էթիկական հարցեր,օրինակ՝ ինչպե՞ս ներկայում վերաբերվել և մեկնաբանել անցյալի որոշ գործողություններին:Ըստ այդմ՝ պատմական մտածողության այս հասկացությունների հետ փոխկապակցված ինչպիսի՞ ընկալումներ պիտի ձգտենք

զարգացնել և ինչպիսի՞ մարտահրավերներ են այդ հասկացությունները ստեղծում ներկայում:

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ, ՀԱՐՅԱԴՐՈՒՄ, ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հասկանալու համար, թե ինչպես է ստեղծվում պատմությունը անհրաժեշտ է որոշակի աշխատանք կատարել աղբյուրների հետ, ինչպիսին են ,օրինակ, հին նկարները , արտեֆակտները և արխիվային փաստաթղթերը:Որպեսզի ընկալենք, թե ինչպես են պատմաբաններն աղբյուրներ օգտագործում գիտելիք ձևավորելու համար, որոշ հասկացություններ ճշգրտելու կարիք կա:Սովորողները պետք է .

- Իմանան, թե ինչ է **վկայություն** հասկացությունը,այսինքն՝ ինչպես է տեղեկատվության աղբյուրը վերածվում պատմական աղբյուրի՝ պատմական հարցադրումների համատեքստում:
- Ծանոթ լինեն **հետևություն** հասկացությանը և կարողանան հարցադրման շրջանակում առկա վկայության հիման վրա հետևություններ կատարել:
- Տեղյակ լինեն,որ միևնույն աղբյուրները կարող են կիրառվել տարբեր հարցադրումների, փաստարկների ու վերլուծությունների համար :
- Տեղյակ լինեն , որ ցանկացած հարցադրման առանցքը հենց հարցն է, և հարցի փոփոխությունը փոխում է ամեն ինչ՝ ինչպես հարցադրման համար էական համարվող աղբյուրները , այնպես էլ դրանց վերլուծությամբ դուրս բերվող եզրակացությունները:

Ինչպե՞ս կարող ենք սովորողներին օգնել զարգացնել այս ընկալումները:Պետք է դասարանում պատմական աղբյուրներից հաճախ օգտվենք և խրախուսենք ամենատարբեր փորձարկումները դրանց հետ:Պետք է հնարավորինս շատ առաջադրանքներ կիրառենք, որոնց շրջանակներում սովորողները կկարողանան աղբյուրների հիման վրա հարցադրումներ առաջ քաշել և զարգացնել:Հարկավոր է խրախուսել նաև այնպիսի առաջադրանքները ,որոնց շրջանակում տրված հարցադրումների համար սովորողներն իրենք առաջադրեն, թե պատմական ինչպիսի աղբյուրներ կարելի է դիտարկել տվյալ պարագայում:Սովորողների ունեցած գիտելիքի հետ զուգահեռներ անցկացնելը շատ օգտակար է **վկայություն** եզրույթը լավ հասկանալու համար: Զգալի արդյունքի կարելի է հասնել նաև անձանոթ աղբյուրների և անցյալի նյութական մշակույթի հետ աշխատելու միջոցով:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՊԱՏՃԱՌ ԵՎ ՀԵՏԵՎԱՆՔ

Մի բան է ծանոթ լինել պատմական շարադրանքին, և բոլորովին այլ բան է դրա իրական ընկալումը , ինչը հնարավոր է միայն այն դեպքում , երբ սովորողները կարողանում են վերլուծել անցյալի շարադրանքը և բացատրել, թե ինչու են սովյալ իրադարձությունները զարգացել հենց այդ կերպ:Սովորողները պետք է .

- Տեղյակ լինեն , որ պատմաբանները պատճառահետևանքային փաստարկներ են կազմում, որպեսզի բացատրեն,թե ինչու և ինչպես են տեղի ունեցել անցյալի իրադարձությունները:
- Տեղյակ լինեն,որ պատճառահետևանքային փաստարկները կախված են ընկալման տարբեր մոդելներից և , ըստ այդմ, ենթակա են կատարման ու վիճարկման:
- Կարողանան կառուցել պատճառահետևանքային փաստարկներ՝ վերլուծական տարբերակումներով և աստիճանակարգմամբ, ինչպես նաև կարողանան վերլուծել և գնահատել այլոց փաստարկները:

Այսօրինակ ընկալումների զարգացումը ենթադրում է մի շարք կարողություններ, այդ թվում՝

- Բարդ բառապաշարի ընկալում, ինչպես նաև եղանակավորող և պայմանական լեզվի հմուտ կիրառում:
- Վերլուծական դասակարգումների և հասկացությունների ընկալում:
- Անցյալի ժամանակագրության և իրադարձությունների տիպերի, գործընթացների ու իրավիճակների վերաբերյալ խոր գիտելիք:

Ստորև ներկայացվում է սովորողների պատճառահետևանքային տրամաբանությունը զարգացնող մի շարք ռազմավարություններ:Սովորողներին հանձնարարել ստեղծել այնպիսի իրադարձությունների մոդելներ և դիագրամներ,որոնք տեսանելի կերպով ցույց կտան պատճառահետևանքային շղթաները , դրանց կապերը և արդյունքները:

- Սովորողներին տալ պատճառների ցուցակ կամ պատճառները ներկայացնող քարտեր և խնդրել բացատրել դրանք՝ ինչպես առանձին – առանձին,այնպես էլ միասին վերցված:

- Սովորողներին տալ իրադարձության շարադրանք, որի որևէ դրվագ նրանք պետք է բացատրեն շարադրանքի տարբեր տարրերը իրարից առանձնացնելու և վերակազմելու միջոցով:
- Սովորողներին հանձնարարել անցյալում որոշում կայացնող որևէ մարդու դեր ստանձնել, ստեղծել որոշումների կայացման պահերի վերարտադրման համատեքստ և որոշումներ կայացնել ու կանխատեսումներ անել դրանց հնարավոր ազդեցությունների վերաբերյալ:
- Սովորողներին հանձնարարել այլընտրանքային պատմության վերլուծություն կատարել, որպեսզի քննեն ու ամրապնդեն տարբեր բաղադրիչների միջև եղած կապերի վերաբերյալ սեփական ընկալումը: Օրինակ, ի՞նչ կլիներ, եթե Պապ թագավորը չսպանվեր հռոմեացիների կողմից:

Եթե ցանկանում եք ,որ սովորողները, ի թիվս մտածողության այլ ձևերի , տիրապետեն պատճառահետևանքային մտածողությանը, ապա պետք է սեփական մտքերն ընդարձակ շարադրելու հնարավորություն տալ նրանց, ինչպես նաև ` այդ շարադրանքի համար անհրաժեշտ կոնցեպտուալ ու լեզվական գործիքներ, քանի որ վերլուծական միտքը հենց դրանցից է կախված:

ՓՈՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՇԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Եթե պատմության ընթացքում փոփոխություններ չլինեին , ապա պատմության վերաբերյալ ասելիք գրեթե չէր լինի: Պատմական փոփոխության տարբեր տեսակներ կան ` արագ, հեղափոխական փոփոխություններ ,դանդաղ , աստիճանական փոփոխություններ և այլն: Փոփոխություններն ընկալելու համար պետք է հասկանալ նաև շարունակականությունը: Հաճախ փոփոխությունը տեսանելի է դառնում , երբ այն համեմատում ենք շարունակականության հետ: Սովորողները պետք է.

- Ճանաչեն փոփոխության տարբեր տեսակները :
- Ընկալեն ,որ փոփոխության և շարունակականության վերաբերյալ պնդումները հարաբերական բնույթ են կրում ` կախված դրանց հեղինակից ու փոխվում են ըստ հարցադրման, հասկացությունների ,թիրախի և ընտրված վկայության տեսակների:

- *Գնահատեն շարունակականության ու փոփոխության վերաբերյալ այլոց դատողությունները, ինչպես նաև ստեղծեն և հիմնավորեն ուսումնասիրվող ժամանակաշրջանի վերաբերյալ փոփոխության ու շարունակականության իրենց մոդելները:*

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Պատմական նշանակություն ուսումնասիրելը շատ լավ խթան է պատմական բաղադրյալ մտածելակերպ զարգացնելու համար, քանի որ մարդկանց կամ իրադարձություններին այս կամ այն նշանակությունը վերագրելը նրանց բնատուր բնորոշ նշում չէ, այլ վիճարկելի պնդում: Սովորողները պետք է .

- *Ընկալեն, որ նշանակության վերաբերյալ պնդումները կախված են անցյալի իրադարձությունների, խնդիրների և անձնավորությունների մասին ունեցած վիճարկելի պատկերացումներից:*
- *Ընկալեն , որ նշանակության մասին մտածելն ինքնին ենթադրում է մտածել այն չափանիշների շուրջ , ըստ որոնց որոշվում է այդ նշանակությունը:*

Օրինակ, սովորողներին կարող էք հանձնարարել հանրային հուշարձանային ձարտարապետությունը վերստեղծելու սեփական նախագծեր կազմել ,ինչի արդյունքում նրանք կբանավիճեն ու կառանձնացնեն հայոց պատմության այն անձանավորություններին , որոնք արժանի են հիշատակման:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԵՌԱՆԿԱՐ

Պատմության ուսումնաստության կարևոր վերջնարդյունքներից մեկը ժամանակի զգացողության զարգացումն է, ինչպես նաև գիտակցումը, թե ինչպես է ժամանակի ընթացքում փոխվում մարդկանց մտածելակերպը: 21-րդ դարի հայերը հավանաբար բոլորովին այլ կերպ են մտածում, քան 11-րդ դարում Կիլիկիայում ապրող հայերը: Այս ընկալումը շատ կարևոր է զարգացնել: Պատմությունը հաճախ ենթադրում է բացատրություն, և որպեսզի կարողանանք բացատրել մարդկանց վարքը, պետք է հասկանանք նրանց համոզմունքներն ու դավանած արժեքները, ընդհանուր ասած՝ մշակույթները փոխվում են ժամանակին զուգահեռ ու ժամանակի ընթացքում: Պատմություն հասկանալու բարդություններից մեկն այն է, որ հարկավոր է սովորել

մտածել սեփական արժեհամակարգից ու համոզմունքներից դուրս և փորձել աշխարհին նայել այնպես, ինչպես նայում էին անցյալի մարդիկ: Մա կրկնակի բարդ է, քանի որ անցյալը մշակութային տեսանկյունից համասեռ չէ. տարբեր խմբեր ունեին տարբեր հավատալիքներ և արժեհամակարգեր: Սովորողները պետք է.

- Հասկանան, որ անցյալում մարդկանց համոզմունքներն ու դավանած արժեքները հաճախ տարբեր են ներկայիս համոզմունքներից և արժեքներից:
- Հասկանան, որ անցյալի մարդկանց վարքն ընկալելու համար պետք է անպայմանորեն փորձել վերականգնել նրանց ունեցած պատկերացումները:
- Գիտակցեն, որ անցյալի գործողություններն ու դերակատարներին պետք է դիտարկել նրանց տեղանքի և ժամանակի համատեքստում:
- Անցյալի գործողությունները բացատրելիս հասկանան այնպիսի վկայություններ կիրառելու կարևորությունը, որոնք թույլ կտան փաստարկել անցյալում եղած արժեքներն ու համոզմունքները:

Իրական ուսումնառությունը տեղի է ունենում այն ժամանակ, երբ սովորողներին խնդրում են բացատրել, թե ինչու են անցյալի այս կամ այն իրավիճակում հայտնված կերպարները ներկայումս այրող մարդկանց որոշումներից տարբերվող որոշումներ կայացրել նույն իրադրության դեպքում: Ո՞րն է պատճառը. համոզմունքների տարբերությունը, ունեցած գիտելի թր, արժեհամակարգը, թե՞ այլ գործոններ: Որպեսզի առաջադրանքն իմաստավորվի, ցանկալի է, որ վերարտադրությունն անցյալի իրականությանը հնարավորինս մոտ լինի և առավելագույն հանգամանակից տեղեկատվություն տրամադրի սովորողներին՝ որոշումներ կայացնելու համար: Անցյալի կերպարների կայացրած որոշումները բացատրելիս անհրաժեշտ է սովորողներին նաև կերպարների համոզմունքների մասին հնարավորինս ամփոփ տեղեկատվություն տրամադրել:

ԷԹԻԿԱԿԱՆ ՀԱՐԹՈՒԹՅՈՒՆ

Քանի որ պատմությունն ուսումնասիրում է մարդկային գործողություններ, այն անխուսափելիորեն առաջ է քաշում էթիկական հարցեր: Մարդկանց չենք կարող ուսումնասիրել նույն զգայական չեզոքությամբ, որով ուսումնասիրում ենք աշխարհագրություն կամ քիմիա: Բացի դրանից, անցյալը հաճախ պարունակում է

շատ խնդրահարույց պատմություններ՝ ջարդերի, փոքրամասնությունների շահագործման և այլ սարսափների մասին, ինչպես նաև վսեմ պատմություններ՝ հերոսության ու ինքնագոհության մասին: Հետևաբար, բնական է, որ պատմություն ուսումնասիրելիս առաջանում են մեղավորության և այլ բնույթի բարոյական հարցեր: Վերջապես, մարդիկ հաճախ ցանկանում են անցյալից դասեր քաղել, անցյալից սովորել, սխալները չկրկնել: Սովորողները պետք է.

- Ընկալեն անցյալի համատեքստը վերակառուցելու կարևորությունը և խուսափեն անցյալի մարդկանց որևէ այլ ժամանակի չափանիշներով դատելուց:
- Դիտարկեն, թե ինչ պարտավորություններ ունենք մենք այսօր անցյալի մարդկանց հանդեպ, օրինակ՝ ոգեկոչման կամ անցյալում գործած սխալների հատուցման տեսանկյունից:
- Դիտարկեն, թե որքանով կարող ենք անցյալի հիմքով ներկայում հետևություններ անել՝ հաշվի առնելով համատեքստի փոփոխությունն ու ներկայի և անցյալի միջև եղած տարբերությունները:

Որպեսզի սովորողները պատմական մտածողություն ձևավորեն և ոչ թե միայն դրա որոշ հատվածները յուրացնեն, պետք է խրախուսել նրանց ամբողջական պատմական մտածողություն կիրառել: Եթե իսկապես ուզում ենք սովորողների մտածողությունը զարգացնել, ապա պետք է ուսումնառության այնպիսի փորձառություններ ստեղծենք, որ նրանք մտածեն սեփական մտածողության մասին: Սա կօգնի նրանց խորացնել ուսումնասիրվող նյութի և այն ուսումնասիրելու համար կիրառվող գործիքների ընկալումը: Սովորողներին պետք է խթանել նաև, որ համադրեն պատմական մտածողության տարբեր բաղադրիչները: Սովորողների պատմական մտածողությունը կզարգանա, եթե նրանց հանձնարարենք մտածել պատմության մասին՝ որպես իմացության ձևի, ինչպես նաև դրա սահմանների ու ներուժի մասին:^[3]

ԳԼՈՒԽ 2. ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ՄԵԹՈԴՆԵՐԻ ԴԵՐԸ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ ՃԱՆԱՉՈՂԱԿԱՆ ԵՎ ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ՈՒՆԱԿԱՌԹՅՈՒՆՆԵՐ ԶԱՐԳԱՑՆԵԼՈՒ ԳՈՐԾՈՒՄ

Հարկավոր չէ առանձնացնել գիտելիքների, կարողությունների, հմտությունների յուրացումը մտավոր զարգացումից և այլ որակներից, քանի որ զարգացման բոլոր տեսակները՝ մտավոր, գեղագիտական, բարոյական, համապատասխան դաստիարակության արդյունք են: Իսկ այդ դաստիարակությունն իրականացվում է նաև որոշակի գիտելիքներ ձեռք բերելու գործընթացի շնորհիվ: Այն պետք է ներկայացվի հետևյալ կերպ. «Ուսուցումը ուսուցիչների և աշակերտների փոխներգործության հստակ կազմակերպված, նպատակաուղղված և կառավարվող գործընթացն է՝ կրթության բովանդակության լիարժեք յուրացման միջոցով ապահովելու համար աշխարհայացքի ձևավորումը, մտավոր ուժերի և ներուժի հնարավորությունների զարգացումը...»: Ճիշտ չէ դասանպատակը սուկ գիտելիքների, հմտությունների և կարողությունների յուրացմանը հանգեցնելը, ինչպես նաև դասի համար միմյանցից առանձնացված կրթական, դաստիարակչական և զարգացման նպատակներ ընտրելը:^[4] Հարկադրական ուսումնական գործունեությունը չի ապահովում աշակերտի անձնավորության դրական զարգացումը: Իրական զարգացնող է այն գործունեությունը, որն աշակերտն իրականացնում է իր ցանկությամբ: Այս հարցում ճիշտ կողմնորոշվելու համար նշանակություն ունի այն տեսակետը, համաձայն որի, մարդու դրական զարգացնող դաստիարակությունն իրականացվում է այն ժամանակ, երբ նա գործունեության մեջ է ընդգրկվում սեփական ձգտումներով, որոնք համապատասխանում են այդ գործունեության բովանդակությանը: Բավականաչափ բովանդակալից է և Ստենդալի դիտողությունները՝ Նապոլեոնի նախարարների մասին. «Լինելով Նապոլեոնի հրամանների սուկ կատարողները՝ նրանք զրկվում էին ինքնուրույնությունից, և նման գործելակերպը դժբախտ մինիստրներին լիակատար հիմարության էր հասցնում» Այս նույնն է կատարվում դպրոցում ուսուցման պրոցեսում, երբ սովորեցնողների նպատակները հեռու են սովորողների մտադրությունից կամ հակասում են միմյանց, երբ սովորողները միայն կատարողներ են:^[5]

Այսօր տեսության մեջ և պրակտիկայում շարունակվում է դասանպատակի հեղինակ համարել միայն ուսուցչին, իսկ դասի մանկավարժական նպատակ

համարել ուսուցչի անելիքը, որը սխալ է համարվում:Քանի որ ուսուցման գործընթացը գործունեության երկու տեսակների՝ մանկավարժականի և աշակերտականի համակարգ է ,ուստի նրանում առկա է երկու նպատակ՝ մանկավարժական և աշակերտական:Դրանց հակադրվելու դեպքում չի ձևավորվում լիարժեք առաջադիմություն՝ հատկապես սովորողների անձնավորության զարգացման իմաստով: Ուսուցման գործընթացի մանկավարժական նպատակը դասանյութի բովանդակած հնարավորությունները աշակերտի զարգացման համար իրականություն դարձնելն է՝ ամեն անգամ հաշվի առնելով այդ զարգացման մեջ կայացող կոնկրետ տեղաշարժերը:Ուսուցման գործընթացի աշակերտական նպատակը մանկավարժի գործունեության շնորհիվ սովորողի մեջ ծագած հարցերի պատասխաններ ստանալն է, հարցեր, որ մտահոգում, անհանգստացնում են աշակերտին:Աշակերտական գործունեության նպատակ է նաև, դարձյալ մանկավարժական գործունեության շնորհիվ, սովորողի որոշակի պահանջմունքների ակտուալացումը,որի շնորհիվ նա դրանց բավարարմանն է ձգտում՝ ինքնակամ մասնակցելով ուսուցչի կողմից նախատեսված ուսումնական գործունեությանը:

Ըստ Ս.Բ.Հեսսենի դասը ստեղծագործությամբ հազեցնելու համար ամենից առաջ անհրաժեշտ է , որ դասի նպատակները միշտ այնպիսին լինեն ,որ ,կարծես ,թե աշակերտն է այն դրել իր առջև, չնայած ուսուցչի կողմից են որոշված:Ահա , թե ինչու դրանք պետք է հասկանալի լինեն աշակերտին, ակնհայտ իրենց նշանակությամբ, սիրով ու հետաքրքրությամբ յուրացված նրանց կողմից:^[6]

Հետևաբար ուսուցման մեթոդներ մշակելուց և դրանք կիրառելուց պարտադիր պետք է հաշվի առնել այս կարևոր հանգամանքը:Այս փաստին անդրադարձել է Ի.Յ.Լերները մեթոդի իր կողմից տրված բնորոշման մեջ:^[7]

Ժամանակի ընթացքում պատմության բովանդակությունն անխուսափելիորեն փոխվում է, դառնում անհամեմատ ավելի տարողունակ ու բազմատեսանկյուն:Այս բոլոր խորքային փոփոխությունները ազդում են նաև պատմության դասավանդման բովանդակության և մոտեցումների վրա:Հենաբար, ճիշտ ընտրված ռազմավարությունների կիրառման դեպքում կարելի է զարգացնել պատմական ակտիվ մտածողություն՝ փոխելով սովորողների ընկալումները պատմության վերաբերյալ:

**ԳԼՈՒԽ 3. ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱԿՏԻՎ ՄՏԱԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ
ՃԱՆԱՉՈՂԱԿԱՆ ՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԶԱՐԳԱՅՆՈՂ
ՈԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ : ԴՐԱՆՅ ԿԻՐԱՌՄԱՆ ՕՐԻՆԱԿՆԵՐ**

Պատմական ծաղրանկարի ստեղծում- Այս մեթոդը արդյունավետ միջոց է պատմական համատեքստն ավելի խորը հասկանալու , վերլուծելու և մեկնաբանելու հմտություններ զարգացնելու համար: Սովորողները ծաղրանկարում կարող են արտահայտել իրենց դիրքորոշումները ժամանակաշրջանի կամ իրադարձությունների վերաբերյալ՝ զարգացնելով միաժամանակ ստեղծագործական ունակություններ: Այդ աշխատանքը կատարելուց սովորողներից կպահանջվի նաև հետազոտական ինքնուրույն աշխատանք ծաղրանկարները ուսումնասիրելու համար , որպեսզի ծանոթանան դրանք ստեղծելու օրինաչափություններին. Ինչպիսի՞ սիմվոլներ և ուղերձներ են պարունակում, ի՞նչ ոճով են ստեղծված: Ընտրել պատմական ժամանակահատվածը կամ իրադարձությունը որն արտացոլվելու է ծաղրանկարում: Շատ կարևոր է նաև սովորողներին թույլ չտալ ծաղրանկարում բառեր կիրառել, ինչը նրանց կստիպի կենտրոնանալ նկարի տեսողական բաղադրիչների շուրջ , այլ ոչ թե աշխատանքն արագ վերջացնելու համար բառեր կիրառել: Մեկ դասաժամից ավելին ընդգրկող թեմաների դեպքում սովորողները կարող են փոխանակել իրենց ծաղրանկարները՝ առաջարկելով գուշակել նաև դրանց ուղերձները: Օրինակ, սովորողներին կարելի է առաջարկել «Խորհրդային Հայաստանը ստալինյանյան բռնատիրության տարիներին» թեմայով ծաղրանկարներ կազմել՝ որպես թեմայի ամփոփում: Ցանկալի է աշխատանքը կատարել անհատական կամ 2 հոգանոց խմբերով՝ բոլորի ներգրավվածությունը ապահովելու և բոլորի կողմից թեմայի ընկալումը պարզելու համար:

Պատմական հետքերի որոնում- Այս մեթոդը հիանալի միջոց է միջավայրի պատմությունն ուսումնասիրելու, թիմային աշխատանքի հմտություններ ձեռք բերելու համար, նախագծային հետազոտական աշխատանքներ կազմակերպելու համար , ինչը կձևավորի սովորողի մոտ ինքնուրույնություն և նախաձեռնողական ունակություններ: Օրինակ, հայտնի է, որ խորհրդային շրջանում մեծ գործարաններում , ֆաբրիկաներում և այլ կառույցներում լայնորեն տարածված էին հայտնի նկարիչների ստեղծած որմնանկարները: Սովորողներին առաջարկել որոնել, գտնել և

լուսանկարել ՀՀ քաղաքների գործարաններում և այլ կառույցներում առկա Մինաս Ավետիսյանի ,Հակոբ Հակոբյանի և ուրիշների հեղինակած որմնանկարները:

Նախագծի հետազոտական հարցեր .

- Քանի՞ որմնանկար էք գտել և որտե՞ղ են դրանք գտնվում:
- Ե՞րբ են ստեղծվել դրանք և ի՞նչ վիճակում են այժմ:
- Ինչ՞ ու էր ԽՍՀՄ-ում ,մասնավորապես Խորհրդային Հայաստանում ընդունված որմնանկարներ պատկերել գործարաններում ու տնտեսական ,գիտահետազոտական և նման այլ նշանակություն ունեցող կառույցներում:
- Նկարչական ի՞նչ ոճ ունեն որմնանկարները և ինչ՞ ու են հենց այդ ոճով նկարվել:
- Որմնանկարները փրկելու ի՞նչ առաջարկներ կարող էք ներկայացնել:
- Եթե տեղափոխման կարիք կա , ապա որտե՞ղ կցանկանայիք դրանք տեսնել և ինչ՞ ու հենց այդ վայրում:

Աշխատանքը կարելի է նաև զարգացնել՝ հետազոտական նախագծի թեմայով դարձնելով ֆոտոթանգարան պատրաստելով:Սովորողները կարող են քննարկել դրանց պահպանման հարցերը:

Պատմական հուշարձանի նախագծում կամ վերստեղծում նոր տեսանկյունից - Այս մեթոդը հիանալի միջոց է պատմության մեկնաբանողական հմտություններ զարգացնելու համար:Կարևոր է ,որ սովորողը մեկնաբանի , թե պատմական ինչ բովանդակություն և ուղերձներ է պարունակում հուշահամալիրի հետ կապված յուրաքանչյուր որոշումն ու մտահղացումը:Սովորողները կարող են կա՛մ նոր հուշարձանի նախագծի շուրջ աշխատել,կա՛մ վերստեղծել որևէ գործող հուշարձան:Վերջինը հատկապես արդյունավետ է այն դեպքում, երբ պետք է վերլուծել , թե ինչպես է ներկայացվում միևնույն պատմական նյութը տարբեր ժամանակներում և տարբեր դիտանկյուններից:Օրինակ,հուշահամալիրի կամ հուշարձանի գաղափարի մասին մտածելու համար ուսումնասիրել մի քանի հուշարձան:Նշել , որ այն կարող է լինել արվեստի ցանկացած ոճի,որ սովորողները կարող են հենց իրենց բնակավայրի կամ ցանկացած այլ վայրի պատմության հետ կապված հուշարձանի գաղափար հղանալ:Առաջարկել սովորողներին սահմանել , թե ինչ դիտանկյունից պետք է ներկայացնի ընտրված

պատմական նյութը:Սովորողները պետք է ինքնուրույն աշխատեն նախագծի վրա:Թեմայի ավարտին կազմակերպել քննարկում յուրաքանչյուր նախագծի տրամաբանությունն ուսումնասիրելու համար:

Գործող հուշարձանի վերստեղծում նոր դիտանկյունից – Ընտրել որևէ հուշարձան, որն անդրադառնում է պատմական որևէ ժամանակաշրջանի կամ իրադարձության:Սովորողների հետ վերլուծել ,թե գործող հուշարձանն ինչ դիտանկյունից է անդրադառնում ընտրված պատմական նյութին: Սովորողներին առաջարկել սահմանել թե նախագծվող հուշարձանը ինչ դիտանկյունից պետք է ներկայացնի գործող հուշարձանի պատմական նյութը: Թեմայի ավարտին կազմակերպել քննարկում յուրաքանչյուր նախագծի տրամաբանությունն ուսումնասիրելու համար:Օրինակ,Էնթադրենք , որ Ծիծեռնակաբերդի հուշահամալիրը չի կառուցվել 1965-1967թթ.,և այն փորձելու են սովորողները կառուցել:Հուշարձանը չպետք է կառուցել նույն տեսքով , ոճով ու տրամաբանությամբ:Սովորողների հետ քննարկել , թե ինչ դիտանկյունից է հուշարձանն անդրադառնալու Ցեղասպանությանը , ինչպիսի՞ ուղերձով է դա արտահայտվելու, ինչպիսի՞ զգացողություններ է առաջ բերելու , ի՞նչ տեսք է ունենալու :Քննարկման ավարտին կարելի է ուսումնասիրել համանման իրադարձությանն անդրադարձող այլ հուշարձաններ:

Պատմության առեղծվածի բացահայտում – Այս ռազմավարությունը խթանում է դեղուկտիվ մտածողությունը , սովորողները սկսում են ավելի ուշադիր լինել պատմական իրադարձությունների պատճառահետևանքային կապերին :Սովորողներին հանձնարարել որևէ ժամանակաշրջանում գործող խուզարկուի դեր:Նրանք պետք է ինքնուրույն կամ խմբերով բացահայտեն որևէ առեղծվածային իրադարձության հանգամանքները: Ներկայացնել առեղծվածային իրադարձությունը , որ պետք է բացահայտեն:Այս ռազմավարությունը կարելի է կիրառել դասի խթանման փուլում ինքնուրույն ճանաչողական հմտությունները զարգացնելու համար:

- Մի շարք աջակցող հարցեր տալ, որոնք կօգնեն մանրամասնել տեղի իրադարձության պատճառներն ու հետևանքները:

- Սովորողներին տրամադրել նաև պատմայան աղբյուրներ:Որքան տարբերակված և հակասական ,այնքան ավելի բարենպաստ հնարավորություն կստեղծվի մտածելու համար:
- Խրախուսել սովորողներին կազմել առեղծվածային իրադարձության իրենց բացահայտումը՝ պատասխանելով տրված հարցերին: Կարելի այս ռազմավարությունը վերածել դասարանային առաջադրանքի , որտեղ բոլոր սովորողները միասին են վերլուծում իրադարձությունը:

Օրինակ.Բացահայտել Պապ թագավորի սպանությունը 374 թ.:

Հարցերի օրինակներ՝

-Որտե՞ղ սպանվեց Պապը:Որտեղի՞ց էր Պապը եկել այն քաղաք,ուր նրան սպանեցին : Ինչու՞ սպանեցին հենց այդ վայրում:

-Շահագրգիռ ի՞նչ կողմեր կային Պապ թագավորի սպանության մեջ :Գտնել կասկածյալներին:

-Ինչու՞ սպանեցին Պապ թագավորին:

Պատկերի ակնթարթային դիտում – Այս ռազմավարությունը կարելի է կիրառել դասի խթանման փուլում:Պատմական նկարների, կտավների հետ սոսկական ծանոթությունը կարող է սովորողների համար ձանձրալի լինել:Մինչդեռ այդպիսի աղբյուրները վերլուծական հարուստ տեղեկություններ են պարունակում:Պարզապես այդպիսի աղբյուր ցուցադրելու փոխարեն , կարելի է քննարկումը սկսել դատարկ էկրանով:

- Սովորողներին տեղեկացնել ,որ 5 վայրկյանով պատկեր էք ցույց տալու , որից հետո էկրանն անջատելու էք , որպեսզի նրանք քննարկեն , թե ինչ են մտապահել տվյալ պատկերի մասին :
- Պատկերը ցույց տալուց հետո անջատել էկրանը:
- Այն տեսնելուց հետո սովորողները պետք է ինքնուրույն կամ խմբով քննարկեն տեսակը:
- Պատրաստել աջակցող հարցեր.օրինակ՝ ո՞վ է պատկերված , ի՞նչ ժամանակաշրջանի գործ է ,ինչու՞ է ստեղծվել , որտե՞ղ է ստեղծվել, ո՞րն է գործի հիմնական ասելիքը:

- Քննարկումներից հետո նկարը կրկին ցուցադրել՝ ավելի մանրամասնորեն դիտելու և քննարկելու համար:
- Ամփոփել՝ հղում անելով սովորողների առաջ քաշած վարկածներին:

Օրինակ.Քաղաքական ծաղրանկար /Հավելված 1/

- 5 վայրկյանով ցույց տալ Օսմանյան կայսրության սուլթան Աբդուլ Համիդ 2-րդի ծաղրանկարը՝ տպագրված ֆրանսիական երգիծական պարբերականում:
- Անջատել էկրանը:
- Ի՞նչ տեսաք և մտաբերեցիք պատկերից,ի՞նչ էր կատարվում պատկերում ,ի՞նչ կարող էք եզրակացնել տվյալ միջավայրի կամ ժամանակաշրջանի վերաբերյալ:
- Սովորողների առաջ քաշած վարկածներին հղումներ անելով ներկայացնել հայերի կոտորածները 1890-ական թթ.:

Այլընտրանքային պատմություն – Ինչպիսի՞ ընթացք կունենար պատմական իրադարձությունը , եթե գործոններն այլ լինեին : Այլընտրանքային պատմությունը կօգնի սովորողներին ավելի խորը դիտարկել պատճառահետևանքային կապերը , որոշել այս կամ այն գործոնների կարևորությունը:Սա նաև հիանալի հնարավորություն է բնույթով առավել փիլիսոփայական հարցեր քննարկելու .արդյո՞ք պատմության ընթացքը պայմանավորված է մարդկանց ազատ կամքից ու որոշումներից , թե կանխորոշված է սոցիալական և ինստիտուցիոնալ ավելի խորը գործոններով: Կարևոր է խուսափել այլընտրանքային պատմությունը պատահական գուշակությունների շարք դարձնելուց: Սովորողները պետք է իրենց պնդումները փաստերով ու աղբյուրներով հիմնավորեն , որի շնորհիվ էլ կկարողանան հասկանալ , թե որքան մեծ էր որևէ գործոնի դերը պատմության իրական ընթացքում:

- Սովորողների հետ կազմել պատմական իրադարձության իրական փաստարկված ընթացքի նկարագրությունը:
- Դուրս բերել և դասակարգել այն գործոնները ,որոնք ազդել են այդ ընթացքի վրա :
- Սովորողներին առաջարկել ինքնուրույն այլընտրանքային սցենարներ կազմել՝ ընտրելով այն գործոնները , որոնք իրադարձության նոր սցենարներում չեն

լինելու կամ այլ կերպ են դրսևորվելու: Քննարկել կազմված սցենարները: Այս ռազմավարությունը կարելի է կիրառել դասի ընկալման և կշռադատման փուլերում:

Նշումներ անելու 9 ռազմավարություն - Շատ կարևոր է սովորողների մոտ զարգացնել նշումներ կատարելու ռազմավարությունները, քանի որ դասի ընթացքում բացի վերը նշված մեթոդներից կիրառվում են նաև դասագրքերի հետ տարվող ինքնուրույն աշխատանքներ և դասախոսություններ: Սովորողները պասսիվ լսողներից այս դեպքում էլ վերածվում են դասի սուբյեկտների՝ կատարելով զանազան նոթագրումներ, որոնք օգտագործվում են դասի ընկալման և կշռադատման փուլերում:

Հիմնական դրույթների քարտեզ – ընթերցանության համար այս ռազմավարությունը քաջալերում է սովորողներին տրված նյութը բաժանել հիմնական մտքերի, երկրորդական մտքերի և այդ մտքերը հիմնավորող պնդումների: Այս մոտեցումն օգտակար է որպես դասարանում կատարված նշումների վերջնական մշակում, այսինքն՝ սովորողները կարող են իրենց կատարած խառը նշումները ամփոփելու համար դրանք վերածել հասկացությունների քարտեզի:

Նոթագրում Քորնելի ռազմավարությամբ – Այս ռազմավարությամբ նոթագրելու համար նշումները պետք է բաժանել 3 մասի հիմնական մտքերը կամ հարցերը գրվում են ձախակողմյան սյունակում, այդ հարցերի պատասխանները կամ դրանք հիմնավորող պնդումները գրվում են աջակողմյան, իսկ ներքևում կատարվում է դասի ընդհանուր ամփոփումը: /Հավելված 2/

Եթե պատասխանը սա է, հարցը ո՞րն է – Այս ռազմավարության շրջանակում սովորողները համարակալում են տեքստի պարբերությունները: Դրանից հետո կարդում են յուրաքանչյուր պարբերություն և փորձում հասկանալ, թե այն ինչպիսի հարցի է պատասխանում: Իրենց նշումների թուղթը բաժանում են 3 սյունակի. առաջին սյունակում գրում են պարբերության համարը, երկրորդ սյունակում՝ հարցը, որին պատասխանում է պարբերությունը, իսկ երրորդ սյունակում՝ հարցի պատասխանը՝ հիմնվելով պարբերության մեջ ներկայացված փաստարկների վրա:

Նշագրում նկարով – Շատ հաճախ նոթագրումներն իրականացվում են պատկերների միջոցով: Այս մոտեցումը նախընտրում են հատկապես այն

աշակերտները , որոնք սիրում են նկարել:Այս ռազմավարությամբ նշումները գեղեցիկ են ստացվում և պատկերավոր ու հեշտ ընկալելի կերպով են ներկայացնում ուսումնասիրվող նյութի հիմնական գաղափարները:Այն նաև հնարավորություն է տալիս զարգացնել սովորողների ստեղծագործական ունակությունները:

Ստեղծիր Google Doodle- Սա կարևոր ռազմավարություն է ժամանակակից տեխնոլոգիաների օգնությամբ պատմական կարևորության հարց քննարկելու համար:Այն Google-ի գլխավոր էջում պատկերվող լոգոյի փոփոխությունն է ` որևէ տոն իրադարձություն կամ անհատ կարևորելու համար:

Սովորողներին առաջարկել որևէ թեմայի ուսուցման վերջում ստեղծել սեփական Google Doodle-ը.

- Այն պետք է ներկայացնի սովորողի մեկնաբանությամբ թեմայի առանցքային կետերը , կարևոր իրադարձությունները կամ կերպարները:
- Սովորողները պետք է ազատ լինեն խորհրդանիշեր,գույներ,պատկերներ օգտագործելուց և տեսանկյունն ընտրելուց:
- Քննարկել ստեղծված տարբերակները ` սովորողներին առաջարկելով ներկայացնել սեփական մոտեցում- որոշումները:

Այստեղ ներկայացված ռազմավարությունները ընտրված էին դասի տարբեր փուլերում կիրառելու համար:Մակայն դրանք սահմանափակ չեն:Ուսուցիչը սահմանափակված չէ մեթոդներ ընտրելիս , քանի որ դեպի նպատակը տանող ցանկացած մեթոդ արժանահավատ և ողջունելի է:Իսկ յուրաքանչյուր ուսուցչի նպատակն է կրթել, դաստիարակել և զարգացնել անձ ` զինված գիտելիքներով, կարողություններով ,հմտություններով և ազգային ու համամարդկային արժեհամակարգով :

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Սույն հետազոտական աշխատանքի արդյունքում կարելի է կատարել հետևյալ եզրահանգումները.

- Ուսուցումը հենց զարգացնող միտում ունի: Սակայն ուսուցման զարգացնող գործառույթը ավելի արդյունավետ է գործում, երբ այն ընդգրկում է սովորողների գործունեության տարբեր ոլորտներ (ինտելեկտուալ, մոտիվացիոն , շարժողական և այլն): Ուրեմն անհրաժեշտ է որոնել այդ ոլորտները գործընթացի մեջ դնելու նոր ուղիներ ու միջոցներ: Զարգացնող ուսուցման գործառույթների իրականացումը ենթադրում է ազդեցությունների ոլորտների ընդարձակում, ուսումնական գործունեության մեջ ստեղծագործական տարրերի ուժեղացում: Զարգացնող ուսուցում առանձին գոյություն չունի: Այն ուսուցման և կրթական գործառույթների հետևանք է:
- Քանի որ տեսության մեջ և պրակտիկայում հաշվի չէր առնվում աշակերտական դասանպատակը, և այն չէր որոշվում ու ձևակերպվում, բնական է, որ ուսուցման մեթոդների մշակողները չէին մտածում մեթոդների այնպիսի գործառույթների մասին, որ պետք է դրսևորվեին աշակերտի դասանպատակի առաջացմամբ: Այսօր , երբ ամենուրեք գրվում և խոսվում է հումանիստական և համագործակցության մանկավարժությունների , ինտերակտիվ ուսուցման մեթոդների , մանկավարժական բարձր տեխնոլոգիաների մասին, չափազանց կարևորվում է նպատակահարուցումը , առանց որի աշակերտը չի կարող դառնալ ուսումնական գործունեության լիարժեք սուբյեկտ: Հետևաբար, դասերի ընթացքում հարկավոր է կիրառել տարաբնույթ ուսումնական ռազմավարություններ, որոնք միտված են պատմության դասավանդումը դարձնել բովանդակային ու մոտիվացնող՝ նույնիսկ այն պատմական թեմաների պարագայում, որոնց հանդեպ սովորողները ավանդաբար ունեցել են անտարբեր վերաբերմունք: Աշխատանքի մեջ ներկայացված մեթոդները հնարավորություն են տալիս պատմական ակտիվ մտածողություն զարգացնել գործընթացային վեց հասկացություններից ոչ միայն յուրաքանչյուրի , այլև մի քանիսի շրջանակում միաժամանակ:

- Հետևաբար, պատմություն սովորելու և առարկայորեն ճիշտ մտածելու կարողություններ զարգացնելու համար հարկավոր է առարկային մոտենալ որպես գիտական հետազոտող, որը հնարավորություն կտա զարգացնել նաև ինքնուրույն ճանաչողական հմտություններ: Այդ մասին Մ.Բլոկը գրում է. «Ուսումնասիրողը պատմական խնդիրները ձևակերպում է՝ էլնելով արդիականությունից: Ներկայի մեջ անցյալի նման ներբերումը իրականացվում է հարց ու պատասխանի մեթոդով՝ անցյալին առաջադրելով հարցեր, որոնք արդիական են: Ուստի անմիջապես փաստաթղթերի վրա հիմնվող հետազոտությունը կարող է զրկվել ամենայն գիտական հետաքրքրությունից, եթե այն պատասխանում է այնպիսի հարցերի, որոնք արդիական չեն: Ավելի կոնկրետ՝ անցյալի պատմությունը չպետք է տարանջատվի արդիությունից, քանի որ արդիությունն ի գործ է պատմագետի առջև բացելու անցյալի հեռանկարն իր ողջ խորությամբ ու ընդգրկմամբ: Ձևակերպելով իր խնդիրը և մեկնարկելով դրանից՝ պատմագետը սակայն, պետք է զգույշ լինի, որ արդիությունն իր տակ չճզմի անցյալը: Անցյալի մարդուն հարց ուղղող պատմագետը երբեք չպետք է նրան պատասխաններ պարտադրի, այլ պետք է ականջալուր լինի նրա ձայնին ու փորձի վերակառուցել նրա անցյալն ու հոգևոր աշխարհը: Պատմության հետազոտությունը արդիության և անցյալի հարատև երկխոսությունն է: Այս իմաստով պատմության հետազոտության ուղին ոչ թե միակողմանիորեն գնում է անցյալից ներկա, այլ նաև ներկայից անցյալ՝ հետադարձ կապի ակտիվացմամբ, ուր և կարևորվում է հետազոտողի ստեղծագործական ակտիվությունը»:⁹⁾*

Առաջարկություններ

Պատմության ուսուցումը արդյունավետ դարձնելու և սովորողների մոտ պատմական իրադարձությունների ընկալման բազմատեսանկյուն մոտեցում ձևավորելու համար հարկավոր է .

1. Դասագրքերը կազմել որոշակի մեթոդաբանությամբ: Բեռնաթափումը կամ բարեփոխումը պետք է կատարվի այդ տեսանկյունից ,այլ ոչ թե մտքեր ,դեպքեր կամ նախադասություններ ավելացնելով կամ պակասեցնելով:
2. Հարցեր և առաջադրանքներ բաժնում հարկավոր է ընդգրկել որոնողական , հետազոտական և ինքնուրույն ճանաչողական հմտություններ զարգացնող առաջադրանքներ :
3. Ավագ դպրոցում,քանի որ սովորողների մոտ ավելի շատ դրսևորվում է փիլիսոփայական մտածողությունը ,հարկավոր է դասագրքերը կազմել `դրանց մեջ ընդգրկելով ստեղծագործական մտածողությունը զարգացնող հետազոտական առաջադրանքներ կամ որպես ուսումնասիրության բաժին պատմության օժանդակ գիտություններից որևէ մեկը, օրինակ, դիվանագիտության պատմություն , հնագիտություն , դրամագիտություն և այլն:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. ԱմիրջանյանՅու.Ա.,ՍահակյանԱ.Ս.,Մանկավարժություն:-Մանկավարժ հրատ.: -2005 [1], էջ135
2. Բերդյան Ն.,Պատմության իմաստը: Թարգմ.՝ Դավիթ Մոսինյանի.-Եր.:ՎՄՎ-պրինտ,Բանք,2019 [2], էջ5
3. Բլոկ Մ.,Պատմության պաշտպանական կամ պատմաբանի արհեստը,Սարգիս Խաչենց.Փրինթինֆո.Անտարես.Եր.-2018, էջ 17
4. Մանուկյան Ս.Պ., Ընդհանուր մանկավարժագիտություն: Նոր դասընթաց : - Եր.: «Զանգակ-97», 2005 [4,5,6,7]էջ426-428,էջ 453, էջ 472-482 ,էջ 470
5. «Պարադիգմա» կրթական հիմնադրամ(2020):Գիրք պատմության ուսուցման. ինչու^օ,ինչպե՞ս: [3,8] էջ 17-29, էջ65-69, էջ75, էջ93-102

<p>ՀԻՄՆԱԿԱՆ ՄՏՔԵՐԸ ԿԱՍ ՀԱՐՑԵՐԸ</p>	<p>ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ ԿԱՍ ՀԻՄՆԱՎՈՐՈՂ ՊՆԴՈՒՄՆԵՐԸ</p>
<ul style="list-style-type: none"> - Անկում էր ապրել Արշակունիների թագավորությունը: - Դենշապուհը բարձրացրել էր հայերից գանձվող հարկերը: - Հազկերտը կրոնափոխության պահանջ էր ներկայացրել հայ ժողովրդին, որը հայ նախարարները որոշել էին մերժել: - Հայ նախարարները որոշել էին ապստամբել Պարսկաստանի դեմ և ունեին Թեոդոսիոս կայսրի աջակցությունը: - 450թ.Թեոդոսիոս կայսրը մահացավ:Նրան հաջորդած Մարկիանոսը չցանկացավ Պարսկաստանի դեմ պատերազմել: - Վարդան Մամիկոնյանն ու նրա կողմնակիցները գտնում էին , որ ճիշտ է գնալ ապստամբության ճանապարհով `անկախ Արևմուտքի օգնության ատկայությունից: - Վասակ Մյունին հրաժարվեց ապստամբությունից, քանի որ առանց արտաքին օգնության ուժերը բավարար չէ: - Հրովարտակից հետո նախարարները ուղևորվում են Տիգրան, առերես ընդունում է զրադաշտականություն և վերադառնում Հայաստան ապստամբություն սկսելու: - 450թ. հաղթում են Խաղիսաղի ճակատամարտում : - 451թ. տեղի է ունենում Ավարայրի ճակատամարտը: - Պայքարը շարունակվում է , մինչև Հազկերտը նախարարների դեմ դատ է սկսում: - Հազկերտը մահապատժի է ենթարկում նախարարների մեծ մասին: - Պարսկաստանը գնում է բազմաթիվ զիջումների . հայտարարվում է կրոնական ազատություն ,ներում է շնորհվում փախստականներին ու քաղաքական հանցագործներին: 	<p>Ինչու՞ ապստամբություն սկսվեց:</p> <p>Որքանո՞վ էին նախարարների որոշումները կրոնական կամ քաղաքական:</p> <p>Ինչու՞ նախարարները բաժանվեցին երկու խմբի:</p> <p>Արդյո՞ք ճիշտ էր ապստամբության գնալը:</p> <p>Ի՞նչ ընթացք ստացան դեպքերը:</p> <p>Որքանո՞վ էր ճիշտ առերես կրոնափոխ լինելը:</p> <p>Ինչպիսի՞ հետևանքներ եղան:</p>

ԱՄՓՈՓՈՒՄ: 5-րդ դարի առաջին կեսին unicode-այ նախարարներն ապստամբեցին Պարսկաստանի դեմ: Արտաքին և ներքին տարբեր հանգամանքներից ելնելով՝ ապստամբությունը ռազմական հաջողություն չունեցավ, սակայն Պարսկաստանը բազմաթիվ զիջումների գնաց:

ՆՈԹԱԳՐՈՒՄ ՔՈՐՆԵԼԻ ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅԱՄԲ [Հավելված 2]

ՍՈՒԼՔԱՆ ԱՐԴՈՒԼ ՀԱՄԻԴԻ ԾԱՂԱՆԿԱՐԸ [ՀԱՎԵԼՎԱԾ 1]

